

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

לד.

עין משפט
נר מצוה

שפ א ב ג מיי פ"ט
מגיל' לן חלל ג
סגמ לזון מ:
שפא ד ה מיי פ"א
מגיל' עירובין
הלכה ט סגמ עשין א
טוש"ע א"ח סיקון שפי
טעיק ה:
שפב ו מיי פ"ד הלג
תפילין הלכה יג
סגמ עשין כ טוש"ע א"ח
סיקון לת טעיק ג:
שפג ז מיי פ"ו הלג
טוכס הלכה א סגמ
עשין מג טוש"ע א"ח סיקון
תרת טע"א א:
שפד ח מיי ש"ס הל' א
סגמ שס טוש"ע
א"ח ט"ז תרל"ט טע"א א:

תורה אור השלם

1. למען ידברו ימיכם וימי
בניכם על האדמה אשר
אנכי נתתי לאבותיכם לתת
לכם בימי יחייכם על
האדמה אשר נתתי לך
ברב ימיך ויאמר
ימיך על האדמה אשר
נתת לי ויאמר ימיך על
האדמה אשר נתת לי
ביתך אשר נתת לי ויאמר
ימיך על האדמה אשר
נתת לי ויאמר ימיך על
האדמה אשר נתת לי

גיון הש"ס

תוס' ד"ה מפקח בב"ה
הלאו אליה. עין חולין
קמ"א ע"פ מדר' ל"ז:

הגהות מהר"ב

רנשרבור
[א] תוס' ד"ה מפקח כ"ו
כגון שטעלה ע"מ להחזירה
כ"ו. ר"ל כשטעלה לפני
יאוש על מנת להחזירה
ולאחר יאוש נמלך ע"פ ש"ל
להחזירה דהשתא ליכא לאו
דלא תוכל להשתלם כדלמא
כאלו תמצית (דף טו ב').
ואכ"פ משום השב טעמים
עכ"ל הרמב"ם דנביאר
כיוות תוס' וצ"י עומת
ויפך קצוד לזה:

תוס' ר"ח הוקן

חוק. אצ"ג דמי חוק
מדבר פלוגין אפילו הכי
אין למדור דאיכא בכל
דמי. והב"ב כ"ל
מעריך (עירובין יב א)
חוק מן המים מן המלת,
ומתוכי ו' יתקן וזו
ליכא דהא איכא כבהין
ופטירותו.

מוקף תוספות

א. והיה מצי לומר
טעמא גזירה שמה קריקע
כסותו בתוך חייב ותפלו
דהוי אלוהא דביע' אלא
או חיש כיון דהלכתא
בר"ש. תוס' ה"ל. א.
ב. משמע הדמור כולוהו
דאין מצות ציצית בליה
ולכן שיש פטורות מן
הציצית. תוס' שנת ט:
ג. וצריך להטיל ציצית
לכל כסות יום אפילו
יתעטר בן בליה וכסת
ליה פטור אפילו יתעטר
ליום ביום. תוס' ה"ל. א.
ד. דאמרין דריתם אותו
פרט לכסות לילה משפט

ותפילין וציצית. אע"ג דקיימא לן בהקומץ רבה (מנחות דף לו):
לילה זמן תפילין והלכה ואין מורין כן מ"מ שפיר הוי
מזאת עשה שהזמן גרמא שהרי אין נהגין בשבחות וצ"ט כדרשנין
בפרק המולא תפילין (עירובין דף טו). לפי שאין לרציין אות דשבת גופא
איקרי אות דכתיב (עירובין יג) צדצד
דחשבינן הכא מזאת עשה שהזמן
גרמא אומר ר"י דהיינו כרבי שמעון
בפרק התכלת (מנחות דף מג). דלכך
לינה לאו זמן זליית הוא ופטור נשים
כדאיתא התם וכן הלכה דלא בפרק
במה מדליקין (שבת דף קה ה). מפרש
טעמא דקדוין פטורה מן הציצית גזירה
משום כסות לילה והיינו טעמא לרבי
שמעון דוקא (ועד קלאר כ"ג צ"ב)
דלכרות (דף ד'): דלמעשה אין
אומרים פרשת ציצית בלילה ומסיקין
נמי אצ"י אף מתחילינן מדמתחילין
במעשה וכיון דמתחילינן גמרינן ב' אציני
ומינה הכי חשיב ציצית מ"ע שהזמן
גרמא למ"ד (מנחות דף מח). ציצית
חובבת טעמא ליה כיון דכלי קופסא
חייבין ציצית והתם ליכא זמן גרמא
כלל דצין ציוס צין צלילה חייבין
ואפילו למ"ד (טס) ציצית חובבת גברא
הוא קשה דכמו דקסות לילה פטורה
כשהוא לובשה ציוס א"ר כסות יום
חייבת כשלוש צלילה דהכי אמרינן
גירושלמי) כסות יום כשצעה צלילה
חייבת ציצית וא"כ הכי חשיב צין וצין
זמן גרמא כיון שחייבת צין ציוס וצין
צלילה ו' ואומר ר"י כיון שחייבו ו' תלי
במה שהזמן גרמי לציצית ציוס יש לה
ליחשב זמן גרמא שזמן לציצית גורם
החיוב: **מעקה אבידה ושי"וח**
הקן. תימה לרבי בכל הני כתיב לאו
במעקה כתיב (דברים כג) לא תשים
דמים בציצית אע"ג דמוקמינן ליה
(בבב"ב דף טו): למגדל כלב רע וקסול
רעוע דהיינו שימה בידים מ"מ אחי
נמי למעקה דהא דרשי בסיפרי ו' ועיבת

ו מלות עשה לא תשים דמים ו'
(דברים כג) לא תוכל להתעלם וצלותו הקן כתיב (טס) לא תקח האם
על הביטן וא"כ אף זה היו נשים פטורות אפילו הם זמן גרמא והא
הטוה הכמוז אשה לאש לכל עונשו (צ' שבמורה ו' ואומר ר"י צדכולהו
משכחת צוה עשה בלא לאו במעקה אין שייך לא תשים דמים אלא
בצנוה כתיב מתחילה על מנת שלא לעשות מעקה ו' אבל אם היה בדעתו
לעשות מעקה ולאחר שנאלץ נמלך או עשהה ונפל אין שם אלא עשה
דועשת מעקה ואז נשים פטורות ובאבידה נמי משכחת לה עשה
בלא לאו אכאון שטענה על מנת להחזירה וכגון שטענה (י' אחר יאוש
השתא לית בלא לאו דלא תוכל להתעלם וגם ליכא לאו דלא תשוב
נמי ו' ואח"כ נמלך שלא להחזירה דהשתא אינו עובר אלא משום השב
משום ו' ושלוה הקן נמי כגון שלקח האם על מנת לשלח ואח"כ נמלך
ולא שלחה דהשתא ליכא לאו כי אם עשה דשלח ו' תשלח ו' י"מ דמ"מ

א"כ נפקותא כשהיה לאשה לקיים מצות עשה דלי היה אמנית נשים פטורות מעשה דלאו הזמן גרמא כמו כן יהיו פטורות מן הלאוין דאיכא
למימר דאחי עשה דחיי ל"מ אבל כשהן חייבות בעשה דלאו הזמן גרמא לאו יכא עשה אחר וידחנו דאין עשה דוחה לה עשהה ושפיר אף
הקשה הר"ר יוסף מארך שראל על פירוש זה א"כ בני אין מדליקין בשמן שריפה ציו"ט (שבת דף כה). משום ד"צ עשה ולא תעשה ושפיר
קדשה אינה אלא עשה אשה חייבת בעשה ד"צ דהוי גרמא וכי תוכל להדליק בשמן שריפה ציו"ט וכו' אין הכי נמי אמאי לא
ישתמיט תנא דלא אמר לך אלא מאי אית לך למימר דעשה שיש עמו לאו אף הלאו אלס ולא דחי ליה עשה אף הכא הלאו אלס:
בב"ב מערבין. פי בקונטרס (ע' עירובין חלירות בין עירובין דהא עירובי חלירות זעין פת' לכך נראה בכל מערבין
עירובי תחומין דוקא: א' גרמא בעי חיי נשי לא בעי חיי. אע"ג דהאי קרא דרשין צפ' במה מדליקין (שבת דף לז): ג' ביטול תורה
בין עירובין נשים קניינן אפילו לאו כי אם אשכנחה עירובי חלירות דהא עירובי חלירות נשים חייבות ציצית נשים חייבות ציצית
טעמא גברא בעי חיי י"ל דקרא לא קאי אתלמוד תורה אלא אקיים מצות כלומר התורה מלמדת לך מצות שיש חייך ועוד יש לומר דאי
ה"י דהאי קרא קאי בין אתלמוד תורה כדאמר התם וצין אתלמוד כדאמר הכא מיהו אין סברא לומר דחייבו נשים בתלמוד תורה משום
קצרה גברא בעי חיי וכו' כיון דאשכנח מיעוטא גבייהו כדאמר לעיל (ה' והודעתם לנבין ולא לנביתן אבל מצוה דליכא מיעוטא כלל אלא
משום דרואה להקיש מצוה לתלמוד תורה רואה לפטור נשים יש סברא לומר דאחי סברא דגברא בעי חיי ומפקח מאיקישא ומייבבי נשים בצמוה:
סד"ח

ותפילין. וקסבר לילה לאו זמן תפילין אי נמי שבת ויו"ט לאו זמן
תפילין הילכך כיון דאיכא עשהא דלא מייחייב צוה זמן גרמא הוא:
אבידה. השבת אבידה: ופולא הוא. בתמיה וכי כלל קצוד הוא דכל
מצות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות: והרי אכילה מצוה. ליל ראשון
שהוא חובה דכתיב (שמות יג) צדצד
תאלכו מצות) זמן גרם לה צ"ט צנין
ונשים חייבות כדאמר בספסיס
דבר תורה שנאמר (א' תאלכו עליו
ממך שבעת ימים תאלכו עליו זמן כל
שישנו בכל תאלכו ממך ישנו כקוס
אכול מצוה ונשים חייבות בכל תאלכו
ממך דמצות לא תעשה היא: וכן
סמחה. בגרם דכתיב (דברים טו)
ושמחת בתוך אתה ובין עמך י':
תלמוד טורה. דלמחר לעיל (דף טו):
נשים פטורות וכן פדיון הדין כדלעיל
בפירקין (טס): ופרייה ובייה. אמרינן
ציצית (דף טו): האש מצוה על
פרייה ובייה אבל לא האשה וילוף לה
מן וכשזוהי אש דרכו לכבוש ואין
דרכה של אשה לכבוש וכל דלא קרינן
ציה וכשזוהי לא קרינן ציה פרו וכו':
אין למדן מן הללוה. כל היכא דמי
כלל כי האי גונגא כל מצות עשה וכו'
וכל מצות לא תעשה הכל חייבין
גראיה (אין למדן מהס דאיכא צוה
דלאו דוקא ואפילו מקום שנאמר בו
חוק דאיכא למימר מדאפיכ האי דאפיכ
אין למדן: **בגל מערבין.** עירובי
חלירות: **ומשפסין.** שימושי מצואות:
חוק מן המים ומן המלת. דלמדי דצין
בעין והי לא זייני בעמקס מונומיו
של אדם שחזרה דירתו וצויתמו:
והאילוה נשים ופטירות. מניי ארובין
הם וקיים להו לרצבן דלא זייני: **גמרי**
מספילין. במה מצוה מספילין שיהא
מצות עשה שהזמן גרמא ונשים
פטורות אף כל וכו'. ולקמן (ט' פריך
דאילוף מתפילין לפטור ינלף ממנה והקהל לחיוב: **גמרי**
מספילין משה טענתם דאילוה נשים פטורות וקשרתם
לחות: **מה טעמא טורה נשים פטורות.** דכתיב לנבין ולא לנביתן: אף
תפילין נשים פטורות: וקיש פפילין למונוה. לחייבי הנשים דהא כתיב
בתורה וכתבתם על מצוות ומצוות מה מצוה נשים חייבות כדלקמן אף
תפילין נשים חייבות: ומשמעין תפילין לת"מ איתקוש בין בפרשה
ראשונה כדפרישית לעיל בין בפרשה שניה והיו לטוטפות בין עניינם
וסמנין ליה ולמדתם אותם את בניכם: **ספילין למונוה לא איתקוש**
בשניה. שתלמוד תורה מספיק ביניהם: **וקיש מצוה לתלמוד טורה.**
כדאיתקוש בפרשה שניה דסמנין ליה וכתבתם וימא נשים פטורות:
לא ס' לפטור נשים ממלתה מתן שכה צריבוי ימים ושי נמי
בעי חיי: האורה לואילא את הנשים. ברייתא היא במסכת סוכה:
איתקוש

א"כ נפקותא כשהיה לאשה לקיים מצות עשה דלי היה אמנית נשים פטורות מעשה דלאו הזמן גרמא כמו כן יהיו פטורות מן הלאוין דאיכא
למימר דאחי עשה דחיי ל"מ אבל כשהן חייבות בעשה דלאו הזמן גרמא לאו יכא עשה אחר וידחנו דאין עשה דוחה לה עשהה ושפיר אף
הקשה הר"ר יוסף מארך שראל על פירוש זה א"כ בני אין מדליקין בשמן שריפה ציו"ט (שבת דף כה). משום ד"צ עשה ולא תעשה ושפיר
קדשה אינה אלא עשה אשה חייבת בעשה ד"צ דהוי גרמא וכי תוכל להדליק בשמן שריפה ציו"ט וכו' אין הכי נמי אמאי לא
ישתמיט תנא דלא אמר לך אלא מאי אית לך למימר דעשה שיש עמו לאו אף הלאו אלס ולא דחי ליה עשה אף הכא הלאו אלס:
בב"ב מערבין. פי בקונטרס (ע' עירובין חלירות בין עירובין דהא עירובי חלירות זעין פת' לכך נראה בכל מערבין
עירובי תחומין דוקא: א' גרמא בעי חיי נשי לא בעי חיי. אע"ג דהאי קרא דרשין צפ' במה מדליקין (שבת דף לז): ג' ביטול תורה
בין עירובין נשים קניינן אפילו לאו כי אם אשכנחה עירובי חלירות דהא עירובי חלירות נשים חייבות ציצית נשים חייבות ציצית
טעמא גברא בעי חיי י"ל דקרא לא קאי אתלמוד תורה אלא אקיים מצות כלומר התורה מלמדת לך מצות שיש חייך ועוד יש לומר דאי
ה"י דהאי קרא קאי בין אתלמוד תורה כדאמר התם וצין אתלמוד כדאמר הכא מיהו אין סברא לומר דחייבו נשים בתלמוד תורה משום
קצרה גברא בעי חיי וכו' כיון דאשכנח מיעוטא גבייהו כדאמר לעיל (ה' והודעתם לנבין ולא לנביתן אבל מצוה דליכא מיעוטא כלל אלא
משום דרואה להקיש מצוה לתלמוד תורה רואה לפטור נשים יש סברא לומר דאחי סברא דגברא בעי חיי ומפקח מאיקישא ומייבבי נשים בצמוה:
סד"ח

דכסת לילה פטורה אפילו כשלושבה ביום. טס. ה. ואין הזמן גורם לחיוב האדם ביום ויחר מבליה. טס. ו. תוס' טוף ליכא
מית גרם. ו. וילפינן שפיר מתפילין לפטור נשים אצ"ג דלא הוו כמש בעין תפילין. תוס' ה"ל. ט. ונשים חייבות בכל לא
תעשה. תעשה. ט. דאחי תבנה בית חרש קאי שלא יבנהו ליתען כן לשום דמים בביתו. תוס' ה"ל. ט. ועי' גמ' ו' ו' ו' ו' ו'
כיון דחייבין בהשבת איכא אלא דלא תגזול אצ"ג דלא אתיא ליהדין אהיהודא מידה דהוא אובש שכו' כדבריו אודות
נשך ר"ל דלא שייך לא תגזול פאחר שנתיאש. תוס' ה"ל. ט. וכו' היא גונגא דליכא לא תעשה ויאכא עשה איתקוש
לחייבין נשים בהו משם דהו מצות עשה שלא הזמן גרמא. רע"ב.

ב. נמי מצוה עשה שהזמן גרמא נשים פטורות ונשים חייבות ציצית נשים חייבות ציצית
טעמא גברא בעי חיי וכו' כיון דאשכנח מיעוטא גבייהו כדאמר לעיל (ה' והודעתם לנבין ולא לנביתן אבל מצוה דליכא מיעוטא כלל אלא
משום דרואה להקיש מצוה לתלמוד תורה רואה לפטור נשים יש סברא לומר דאחי סברא דגברא בעי חיי ומפקח מאיקישא ומייבבי נשים בצמוה:
סד"ח

פדיון סבן. לילפינן לעיל בפירקין (דף כט.) נשים פטורות מלפדות בניהם דכתיב ט' תפדה תפדה: ולר' יוחנן בן זרוקא דאמר. חיובא

בפרייה ורביה כתיב בנשים היכי יליף מו שאר מנות עשה שלא הזמן גרמא לחיוב ממוראה הא הוו מורא ופריה ורביה עמי כתובים הנאזין כאחד: זריב. כלומר לאו בנאזין כאחד

וינהו ולמימרא דאין מלמדין אלף מרביהו זריבי דאי הוה כתב חד לא גמיר אידך מינייה: דרכו לכבש. את הארץ במלחמה ואין דרכה כו' וכוון דלא קרינן בה וכבשה לא קרינן בה פרו ורבו: סיפק בידו לעשות. לכבד את אביו שאין אימת אחריים עליו: לא סתמיב כלל. אפילו פטויה: הניחא כו'. לעיל קאי דאומינא נילף מת"ת ושינן משום דהוה ת"ת ופדיון הבן כו': מאל"ג יליף מת"ת ופדיון הבן שאר מנות עשה שלא הזמן גרמא לפטור: פפונאי ידעי כו'. תלמודים

בשפוטא ומנו רב אחא בר יעקב שהיה דב שפוטא כלאמר דששומפין (ב"ב דף טו.) גבי שטן ופנינה ל"ש נתכוונו דרשה רב אחא בר יעקב בשפוטא אתחא שטן ונשקיה אכרעיה: למען סהיה סורס ה'. הרי כל התורה הוקשה לתפילין ולה שבקין הקישא וגמטין מצנין אב ממנ"ה והקלה לומן גרמא ולא מתלמוד תורה ופדיון הבן לשלא הזמן גרמא: ומדמאות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות שלא הזמן גרמא נשים חייבות. ומדאלטרין דשלא היקישא למיפטרניהו מוזמן גרמא מכלל דבשאר מנות חייבות: הניחא כו'. פלוגתא היא במסכת שבת (דף סא.) ובפירק בתרא דעירובין (דף ס"א): מאל"ג איב איפכא זריבא למילף דשלא הזמן גרמא נשים פטורות: ומשני מאן שמעת ליה האי שפוטא ר"מ. בעירובין ולדייה לא אלטרין היקישא אלף כדגמרינן זריבא מצנין אב וגמרא מראה דהו מנות עשה שהזמן גרמא ונשים פטורות ודקישא לן לעיל וילף ממנ"ה והקלה לחיובא ר"מ סבר שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין: ופריקין ולרבי יהודה דאמר מלמדין ופריה ורביה וזוהי פטורה על שם פטורות מלפדות בניהם דכתיב ט' תפדה תפדה: ולר' יוחנן בן זרוקא דאמר. חיובא בפריה ורביה כתיב בנשים היכי יליף מו שאר מנות עשה שלא הזמן גרמא לחיוב ממוראה הא הוו מורא ופריה ורביה עמי כתובים הנאזין כאחד: זריב. כלומר לאו בנאזין כאחד

האשה נקנית פרק ראשון קידושין לה.

ולרבי יוחנן בן זרוקא ניהו מורא ופריה ורביה שני בתובין. וא"ת אמאי לא ט' קאלמא לרבנן ליהו מורא ומורה צ' כתובים ולמאי דפרישית לעיל ט' דמריהו זריבי אחי שפיר: מבבב דמ"ע שלא הזמן גרמא נשים חייבות. פי' בקונטרס מדאלטרין קהל להיקישא למיפטר נשים מוזמן גרמא מכלל דמ"ע

אלרבי יוחנן בן זרוקא ודאמר על שניהם הוא אומר: ויברך אותם אלהים פ' פרו ורבו מאי איבא למימר משום דהוה ת"ת ופדיון הבן שני כתובים הבאים כאחד פ' וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין ולרבי יוחנן בן זרוקא נמי ניהו פריה ורביה ומורא שני כתובים הבאים כאחד ואין מלמדין צריכי דאי כתב רחמנא מורא ולא כתב פריה ורביה הוה אמינא וכבשה אמר רחמנא איש דדרכו לכבש אין אישה דאין דרכה לכבש לא ואי כתב פריה ורביה ולא כתב מורא ה"א איש דסיפק בידו לעשות אין אישה דאין סיפק בידה לעשות לא וכיון דאין סיפק בידה לעשות לא תתחייב כלל צריכא הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איבא למימר אמר רבא פפונאי ידעי לה למעמא דהא מילתא ומנו רב אחא בר יעקב אמר קרא והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפך והוקשה כל התורה כולה לתפילין מה תפילין מ"ע שהזמן גרמא ונשים פטורות אף כל מ"ע שהזמן גרמא נשים פטורות ומדמאות עשה שהזמן גרמא נשים חייבות ומדאלטרין דשלא היקישא למיפטרניהו מוזמן גרמא מכלל דבשאר מנות חייבות: הניחא כו'. פלוגתא היא במסכת שבת (דף סא.) ובפירק בתרא דעירובין (דף ס"א): מאל"ג איב איפכא זריבא למילף דשלא הזמן גרמא נשים פטורות: ומשני מאן שמעת ליה האי שפוטא ר"מ. בעירובין ולדייה לא אלטרין היקישא אלף כדגמרינן זריבא מצנין אב וגמרא מראה דהו מנות עשה שהזמן גרמא ונשים פטורות ודקישא לן לעיל וילף ממנ"ה והקלה לחיובא ר"מ סבר שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין: ופריקין ולרבי יהודה דאמר מלמדין ופריה ורביה וזוהי פטורה על שם פטורות מלפדות בניהם דכתיב ט' תפדה תפדה: ולר' יוחנן בן זרוקא דאמר. חיובא בפריה ורביה כתיב בנשים היכי יליף מו שאר מנות עשה שלא הזמן גרמא לחיוב ממוראה הא הוו מורא ופריה ורביה עמי כתובים הנאזין כאחד: זריב. כלומר לאו בנאזין כאחד

תורה אור השלם

1. וזכור אתם אלהים ויאמר לקם אלהים פרו ורבו ומלא את הארץ ובקשה ורדו בדת הים ובגופו השמים ובכל תהה דרמשת על הארץ.
2. וזכור לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפיך כי ביד זכוקה דורצאן ממוצייה: שמות י ט
3. דבר אל בני ישראל איש או אשה כי יעשו מקל חטאת האדם למעל מעל בקך השקמה תקפש יהוה:
4. ואלה המשפטים אשר תקשים לפניהם: שמות כא א
5. ואם שור נגח הוא מתבול שלשם ודורעו כבעליו ולא ישמרנו והמת איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יקרת: שמות כא כ

על שניהם הוא אומר כו'. דלשה נמי מיפקיה אפריה ורביה (ג' יטין ג'). דסיפק בידו לעשות. יבול. שאין מראה בידו (לעיר ד'). פפונאי. נני פפונאי. סס מקוס (ב"ב ד'). הניחא למ"ד תפילין מצות עשה שהזמן גרמא. וקסבר ליה לא וזמן תפילין א"י שבת וי"ט לאו זמן תפילין כל ששם דאי מפקת הו ליה זמן קבוע (עירובין יז.). לבל ונשנין שבתורה. לא וכתב. אכל עשה לא הו עוש. הלכך מנות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. אכל לא משע בן שהזמן גרמא בן שלא הזמן גרמא נשים חייבות (יבשות פט.). מכאן שהנשים חייבות על כל לא תעשה שבמורה שהי עונש מלקות (פסחים טו.). אשר תשים לפניהם. טולן כלל (ב"ב טו.). הך קמייתא. איס או אשה כי יעשו דמשמטי בקינן (טו.). משום כפרה חס רחמנא. דתיבי אלא לענין כפרה (טו.). משום דחיותה היא. דאי לא הו בעל דנין הו פרשי תני מיה (טו.).

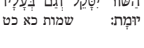
עין משפט נר מצוה

שפוט א מיי פייב מהל עין הלי ג סמג לאזין נא: שפח ב מיי פיין מהל אקורי ביבה הלי ה סמג לאזין קסה:

ולרבי יוחנן בן זרוקא ניהו מורא ופריה ורביה שני בתובין. וא"ת אמאי לא ט' קאלמא לרבנן ליהו מורא ומורה צ' כתובים ולמאי דפרישית לעיל ט' דמריהו זריבי אחי שפיר: מבבב דמ"ע שלא הזמן גרמא נשים חייבות. פי' בקונטרס מדאלטרין קהל להיקישא למיפטר נשים מוזמן גרמא מכלל דמ"ע

אלרבי יוחנן בן זרוקא ודאמר על שניהם הוא אומר: ויברך אותם אלהים פ' פרו ורבו מאי איבא למימר משום דהוה ת"ת ופדיון הבן שני כתובים הבאים כאחד פ' וכל שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין ולרבי יוחנן בן זרוקא נמי ניהו פריה ורביה ומורא שני כתובים הבאים כאחד ואין מלמדין צריכי דאי כתב רחמנא מורא ולא כתב פריה ורביה הוה אמינא וכבשה אמר רחמנא איש דדרכו לכבש אין אישה דאין דרכה לכבש לא ואי כתב פריה ורביה ולא כתב מורא ה"א איש דסיפק בידו לעשות אין אישה דאין סיפק בידה לעשות לא וכיון דאין סיפק בידה לעשות לא תתחייב כלל צריכא הניחא למ"ד שני כתובים הבאים כאחד אין מלמדין אלא למ"ד מלמדין מאי איבא למימר אמר רבא פפונאי ידעי לה למעמא דהא מילתא ומנו רב אחא בר יעקב אמר קרא והיה לך לאות על ירך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת ה' בפך והוקשה כל התורה כולה לתפילין מה תפילין מ"ע שהזמן גרמא ונשים פטורות אף כל מ"ע שהזמן גרמא נשים פטורות ומדמאות עשה שהזמן גרמא נשים חייבות ומדאלטרין דשלא היקישא למיפטרניהו מוזמן גרמא מכלל דבשאר מנות חייבות: הניחא כו'. פלוגתא היא במסכת שבת (דף סא.) ובפירק בתרא דעירובין (דף ס"א): מאל"ג איב איפכא זריבא למילף דשלא הזמן גרמא נשים פטורות: ומשני מאן שמעת ליה האי שפוטא ר"מ. בעירובין ולדייה לא אלטרין היקישא אלף כדגמרינן זריבא מצנין אב וגמרא מראה דהו מנות עשה שהזמן גרמא ונשים פטורות ודקישא לן לעיל וילף ממנ"ה והקלה לחיובא ר"מ סבר שני כתובין הבאים כאחד אין מלמדין: ופריקין ולרבי יהודה דאמר מלמדין ופריה ורביה וזוהי פטורה על שם פטורות מלפדות בניהם דכתיב ט' תפדה תפדה: ולר' יוחנן בן זרוקא דאמר. חיובא בפריה ורביה כתיב בנשים היכי יליף מו שאר מנות עשה שלא הזמן גרמא לחיוב ממוראה הא הוו מורא ופריה ורביה עמי כתובים הנאזין כאחד: זריב. כלומר לאו בנאזין כאחד

הנהרות הב"ח

(א) תוש' דיה מכלל וכו' מתלמוד תורה וכו' משנין הבן דהיינו מ"ע: (ב) ד"ה משום דהו יבוי ומאי ממיר לר' יהודה:

מוסף רש"י

על שניהם הוא אומר כו'. דלשה נמי מיפקיה אפריה ורביה (ג' יטין ג'). דסיפק בידו לעשות. יבול. שאין מראה בידו (לעיר ד'). פפונאי. נני פפונאי. סס מקוס (ב"ב ד'). הניחא למ"ד תפילין מצות עשה שהזמן גרמא. וקסבר ליה לא וזמן תפילין א"י שבת וי"ט לאו זמן תפילין כל ששם דאי מפקת הו ליה זמן קבוע (עירובין יז.). לבל ונשנין שבתורה. לא וכתב. אכל עשה לא הו עוש. הלכך מנות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. אכל לא משע בן שהזמן גרמא בן שלא הזמן גרמא נשים חייבות (יבשות פט.). מכאן שהנשים חייבות על כל לא תעשה שבמורה שהי עונש מלקות (פסחים טו.). אשר תשים לפניהם. טולן כלל (ב"ב טו.). הך קמייתא. איס או אשה כי יעשו דמשמטי בקינן (טו.). משום כפרה חס רחמנא. דתיבי אלא לענין כפרה (טו.). משום דחיותה היא. דאי לא הו בעל דנין הו פרשי תני מיה (טו.).

על שניהם הוא אומר כו'. דלשה נמי מיפקיה אפריה ורביה (ג' יטין ג'). דסיפק בידו לעשות. יבול. שאין מראה בידו (לעיר ד'). פפונאי. נני פפונאי. סס מקוס (ב"ב ד'). הניחא למ"ד תפילין מצות עשה שהזמן גרמא. וקסבר ליה לא וזמן תפילין א"י שבת וי"ט לאו זמן תפילין כל ששם דאי מפקת הו ליה זמן קבוע (עירובין יז.). לבל ונשנין שבתורה. לא וכתב. אכל עשה לא הו עוש. הלכך מנות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. אכל לא משע בן שהזמן גרמא בן שלא הזמן גרמא נשים חייבות (יבשות פט.). מכאן שהנשים חייבות על כל לא תעשה שבמורה שהי עונש מלקות (פסחים טו.). אשר תשים לפניהם. טולן כלל (ב"ב טו.). הך קמייתא. איס או אשה כי יעשו דמשמטי בקינן (טו.). משום כפרה חס רחמנא. דתיבי אלא לענין כפרה (טו.). משום דחיותה היא. דאי לא הו בעל דנין הו פרשי תני מיה (טו.).

על שניהם הוא אומר כו'. דלשה נמי מיפקיה אפריה ורביה (ג' יטין ג'). דסיפק בידו לעשות. יבול. שאין מראה בידו (לעיר ד'). פפונאי. נני פפונאי. סס מקוס (ב"ב ד'). הניחא למ"ד תפילין מצות עשה שהזמן גרמא. וקסבר ליה לא וזמן תפילין א"י שבת וי"ט לאו זמן תפילין כל ששם דאי מפקת הו ליה זמן קבוע (עירובין יז.). לבל ונשנין שבתורה. לא וכתב. אכל עשה לא הו עוש. הלכך מנות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. אכל לא משע בן שהזמן גרמא בן שלא הזמן גרמא נשים חייבות (יבשות פט.). מכאן שהנשים חייבות על כל לא תעשה שבמורה שהי עונש מלקות (פסחים טו.). אשר תשים לפניהם. טולן כלל (ב"ב טו.). הך קמייתא. איס או אשה כי יעשו דמשמטי בקינן (טו.). משום כפרה חס רחמנא. דתיבי אלא לענין כפרה (טו.). משום דחיותה היא. דאי לא הו בעל דנין הו פרשי תני מיה (טו.).

הנהרות הב"ח

(א) תוש' דיה מכלל וכו' מתלמוד תורה וכו' משנין הבן דהיינו מ"ע: (ב) ד"ה משום דהו יבוי ומאי ממיר לר' יהודה:

מוסף תוספות

א. ואומר השור מקריב דאיצ' למימר מראה כפשיש אלא. תוס' שנים מוסף במשפטי' ועי' מהש"ל ועממי' שמפסיק מוס' לשטת רש"י. ב. וכן כל דוכתא דאמרינן כי כתובים אין מלמדין הא איפכא מלמדין בלא שום קרא אחרתא. טס.

על שניהם הוא אומר כו'. דלשה נמי מיפקיה אפריה ורביה (ג' יטין ג'). דסיפק בידו לעשות. יבול. שאין מראה בידו (לעיר ד'). פפונאי. נני פפונאי. סס מקוס (ב"ב ד'). הניחא למ"ד תפילין מצות עשה שהזמן גרמא. וקסבר ליה לא וזמן תפילין א"י שבת וי"ט לאו זמן תפילין כל ששם דאי מפקת הו ליה זמן קבוע (עירובין יז.). לבל ונשנין שבתורה. לא וכתב. אכל עשה לא הו עוש. הלכך מנות עשה שהזמן גרמא נשים פטורות. אכל לא משע בן שהזמן גרמא בן שלא הזמן גרמא נשים חייבות (יבשות פט.). מכאן שהנשים חייבות על כל לא תעשה שבמורה שהי עונש מלקות (פסחים טו.). אשר תשים לפניהם. טולן כלל (ב"ב טו.). הך קמייתא. איס או אשה כי יעשו דמשמטי בקינן (טו.). משום כפרה חס רחמנא. דתיבי אלא לענין כפרה (טו.). משום דחיותה היא. דאי לא הו בעל דנין הו פרשי תני מיה (טו.).